

Batári Gábor versei

Midhall töprengése a dolgok állásáról

Kozmikus porból lettünk,
kozmosz porrá leszünk,
bár néhol vannak hézagok, rések,
de ott az űrkitöltő: csillagmalter,

vonzás-taszítás az ósdi habarcs,
mely lelket-testet egybekavart.

A bátor kérkedik bátorságával

– Hjölhm Midhall példabeszéde –

Agyam minden lüktetésében,
idegszálam minden rezdülésében,
csontjaim minden reccsenésében,
minden lépésem mögött
a rettenthetetlenség dübörög,
csak egytől félek,
csak egytől alél bennem a lélek,
koboldok mirigy pofái,
pokolnak rusnya kofái
elnyelnék süldő lelkemet,
elnyelnék süldő lelkemet.

A szerző írja magáról:

Budapesten születtem 1967-ben. Ereimben szláv: ruszin, lengyel és német: szász, sváb, persze legnagyobb részt magyar vér csörgedez. Diplomáimat a Budapesti Tanítóképző Főiskolán és egy újságíró tanfolyamon szereztem.

Igen foglalkoztatnak az ősi népek mitológiái, a mai vallások és a zsidó-keresztény kultúrkör. A verseimben előfordul skandináv hangzású nevek – igaz, hogy északi germán ihlettségűek, de ezek általam alkotott szóalakulatok – „magánmitológiam” szereplőinek megnevezésel.

1992 óta rendszeresen publikálok irodalmi és kulturális lapokban, többek között a „Jel”-ben, a „Mozgó Világ”-ban, a „Korunk”-ban, a „Polisz”-ban, a „Magyar Napló”-ban, az „Emberhalász”-ban, a „Kapu”-ban, a „Kilátás”-ban, a „Művészet és Barátai”-ban. Utoljára és nem utolsósorban két kötetem jelent meg 1994-ben a Littera Nova Kiadó gondozásában. Utóbbi „Egy gramm metagrammatika” címmel – ebből valók a fenti versek.

Másnap

Hajnalodik.
Esett.
A tócsák, mint hályogos szemek
Rád merednek.
A munkába menők: tarka folyam.
Közönyös tekintetek.
Előtetszett, amit eddig sejtettél.
Összekoccan két gondolat,
Beléremeg a tér is:
Valaki meghal – valaki születik.
Leplet kéne cserélni már, vagy
életet.

A tárgyak historikus szemlélete

Lenéz engem a fehérszemű mennyezet,
Ordítanak velem a fehér falak,
Tegnapi tükörképem leköpött,
de a fényképek együttérzően kacsintanak.

Nos, a zongoraszék kalapot emelt,
a zongoristán játszva a Für Elise-t,
rádiuszvirág nyílik a fülben,
hallgatom az agynövesztő készülék rémhíreit.

A drabális csapóajtó megint becsapott,
a magnetofon s lemeziátszó berekedt.
A szobrok a téren pofozkodnak,
de a festmények többsége is verekedett...

Kétes aforizma

Az a költő, akin minden hosszú
például haj, sál, kabát stb.
Az a kabát, amin hosszú a költő,
és az a minden, amiben a költő
hosszú és a kabát rajta,
sőt a haja is, na meg a sál.